

Balık Baştan Kokmuşsa Ne Yapabiliriz?

Bugün yaşadığımız ekonomik buhranın; gerek küresel güç odakları, gerekse bunların yerli şubeleri olan sayılı birkaç ailenin ve şirketin operasyonları sonucu olduğunu herkes kabul ediyor!

Eyvallah, dış güçler de var, yerli hainlerimiz de! Peki, bizleri koruması ve yönetmesi için seçtiğimiz idareciler ne yapıyorlar?

Bir evde yangın çıktığında etraftakilerden beklenen tavır söndürmek için suyla mücadeledir. Yangını söndürmek için meydana çıkanların su yerine benzin dökmesini, komşusu yanarken kendi evinde keyif çatanları masum görebilir miyiz?

Türkiye’de normal şartlarda Hindistan gibi bir kast sistemi yoktu. Ama artık var! Seçilmiş siyasiler, onların eş, dost ve akrabaları ile ayrıcalıklı işadamları sınıfımız var. Bu sınıf kendilerini her açıdan vatandaşın üstünde ve değerli görüyor. Kast sisteminin olmazsa olmaz ayrıcalıklarını meşrulaştırmak için kendilerine özel yasaları ve diğer mevzuatları da adalet gözetmeksizin değiştiriyor, sürekli kendilerine yontarak geliştiriyorlar.

Durum böyle olunca; ağızlarından çıkan birlik, beraberlik, tasarruf, sabır, kanaat gibi yapıcı kavramlar, zinakârlığıyla meşhur sanatçı müsveddelerinin ahlaklı hayat iddiası gibi iğreti, sakil, riyakâr ve alaycı kalıyor. Eylem ve söylem uyumunu bir türlü sağlayamıyorlar. Yani bilinen tabiri ile balık baştan kokunca kuyruğun yapacağı bir şey kalmıyor!

Türkiye’nin yaşadığı bütün sorunları büyüten, dağıtan ve zorlaştıran, adeta yangına benzin dökmek gibi etkiyen hususların başında israf, emanetin ehline değil yakınlarla ve akrabalara verilmesi, kısıtlı kaynakların belirli çıkar gruplarına akıtılması, adaletin köreltilmesi, yasamanın işlevsiz elitler kulübüne dönüşmesidir. Devletimizi yönetenler böyle davranınca, ahali de kendi çapında taklit etmekten, fırsatçılıktan, sorunlarını haksız yöntemlerle çözmeye çalışmaktan, emeksiz zenginleşme hülyasından geri durmamaktadır. Hakkı gözetenler, hakkına razı olanlar ve haklarının verileceğini umanlar sürekli

hüsrana uğramakta, dayanamayanlar da fırsatçı gruba katılmaktadır.

Neredeyse orta halli bir uçak filosunu kuracak kadar çok sayıda makam uçağının alınması, memleketin her yerinde devasa saraylar yapılması, en tepeden başlayarak binlerce lüks makam aracının tahsis edilmesi sıkıntılı dönemde sabır ve kanaat iddialarını çürütüyor. Bu ölçsüzlük yukarıda başlayınca aşağıya doğru her seviyede makam sahibinin aynı tavrına haklı bir zemin sayılıyor. Nihayetinde kırsal bir bölgenin mütevazı belediye başkanı bile milyonluk makam arabasını kendisine hak görüyor. Dar gelirli çalışanları temsilen meydana çıkan sendika ağaları da bu israf ve lüks hayat sevdasına bigâne kalamıyorlar. Kendilerini, araçları ve maaşları kadar değerli görüyorlar.

Milleti temsilen seçtiğimiz (aslında başkalarınca seçilip vatandaşa onaylatılan) Vekillerimiz ise ayrımcılığın kitabını yazacak kadar kendilerine yontuyorlar. Mesela:

* Vatandaşın emekli olması için 60-65 yaşına kadar çalışması ve prim ödemesi gerekir. Vekillerin ayrıcalıklı emeklilik haklarına sahip olmaları için en az bir dönem (4 yıl) vekil olmaları şarttır. Her hangi bir nedenle 2 yıl Vekillik yapabilenlerin eksik kalan 2 yılı için SGK pirim ödemeleri Meclis bütçesinden karşılanır. Emeklilik yaşına kadar beklemek zorunda kalırlarsa sadece maaş alamazlar ama, Vekillerin sahip oldukları bütün sosyal hakları ve VIP sağlık hizmetlerini kendileri ve aileleri için sınırsız olarak ölene kadar kullanabilirler!

* Normal vatandaş ağızındaki dişler için SGK ödemeli implant yaptıramaz. SGK, çok özel hallerde heyet raporu ile en fazla 4 adet için ve sadece 90 TL'sini öder. Ama sevgili vekillerimiz hiç zorlanmadan talepleri halinde 12 adet dişine birden implant yaptırabilir. 2018 yılı rakamlarına göre de her biri için 1.000'er TL SGK desteği alabilirler!

* Vekillerin sağlıkla ilgili süper ayrıcalıklarını huzurlu kullanabilmeleri için, merkezi yargı organlarının tamamına da aynı haklar sonradan kanunla verilmiştir!

Normalde memurların 2 veya 3 yerden maaş almaları 666 sayılı KHK ile yasaktır. Ancak, Cumhurbaşkanlığı sistemine geçildikten sonra Cumhurbaşkanı Yardımcıları, Bakan ve Bakan Yardımcıları için bu sınır CB Kararnamesi ile kaldırılmıştır. Hem emekli maaşlarını, hem görev maaşlarını ve hem de diğer kuruluşlardaki yönetim kurulu üyeliği gibi maaşlarını kesintisiz alabilirler.

Ehliyet ve liyakat unsurunun bu kadar yok sayıldığı görülmemiştir. Yazılı sınavda Türkiye birincilerinin mülakatlarda biçilmesi, belirli aile fertlerinin devlet makamlarını parsellemesi gibi uygulamalar bütün eleştirilere rağmen pervasızca sürüyor. Tepelerde durum böyle olunca, kenar teşkilatlarda da âlâsı yapılıyor.

Kamu etkisinde veya yönetiminde olan büyük şirketlerin ve özerk kuruluşların yönetim kurulu üyelikleri siyasetçi eskilerine adeta arpalık gibi dağıtılıyor. Bir Milli Güreşçimiz kamu bankasına yönetim kurulu üyesi atanıyor, kamuoyundan tepki çekilince geri alınıp yerine Sağlık Memuru kökenli başka birisi atanıyor. Ne alakası var ise? Başarısız performansı ile Türkiye'de aile kurumuna zararı dokunan, kameralar önünde sendika ağasından sufle alırken izlenen Bakan hanım, Demir Çelik İşletmesi yönetimine atanıyor. Hangi görevi yanılttı? İlki mi, ikincisi mi?

Belediye başkanlarının maaş ve görev sınırı olmadığı için, eski Bakan yeni Belediye Başkanı birisinin, 2019 yılında iken toplam 250 Bin TL maaş geliri olduğu hesaplanmış!

Devlet ve millet olarak sanki bankalara ve belirli inşaat şirketlerine çalışıyoruz! Her yıl en fazla vergi tahakkuk eden şirketlerin en başında bankalar var! Vatandaş borçtan kırılırken onlar kâr rekorları kırıyor. Dünyada en çok kamu ihalesi alan ilk 10 firmanın 5'i Türkiye'den çıkmış! Yapı İşletme devret modeli projelerimiz dövizde endeksli ve yüksek garantili yapılmış. Ara dönemde yapılan sözleşme

güncellemelerinin de hep kamu aleyhine olduğunu bizzat Sayıştay raporlamış.

Faiz düzeni iliklerimize kadar işlemiş. Bugün kullandığımız paralar 2070'li yıllar adına kullanılan kredilere dayanıyor. Her yıl bütçemizin dev bir dilimi faiz ödemelerine gidiyor. Bu kan emici düzeni değiştirmek yerine, pansuman tedbirler ile yol almaya çalışıyoruz. En güçlü güven ve desteği sunduğumuz bu iktidar döneminde bile, borca dayalı ekonomik sömürü düzenine dur diyemedik. Emeklerimiz, kaynaklarımız ve geleceğimiz faiz baronlarına peşkeş çekiliyor.

Ezcümle, bütün tasarruf tedbirleri, hakkaniyetli atama ve yönetimler yukarıdan başlayarak topluma yansımalıdır. Aksi takdirde kuru söz ve hamasi nutuklardan öteye geçmemektedir. Milletın Vekilleri, seçilmiş derebeyleri gibi değil, yüksek sorumluluk şuurı ile davranmalı ve vatandaş lehine empati yapabilmelidir.

Aile, eğitim, ekonomi, adalet, hakkaniyetli gelir paylaşımı ve fırsat eşitliği temelinde çözümlere yönelmeliyiz. Hayatımızın tekrarı da başka Türkiye'de yok!